

Grundlovsdag og en hel pelikan

Grundlovsdag kan bruges på mange måder – nogen går til møder, andre sidder og ser på fodbold og nogen er glade for vandet og den friske luft. Klaus skriver altid: ”Sejl vikingskib og få frisk luft”, det gælder også Ottar!

13.15 stævnedes vi ud fra havnen i en frisk vind, Knud, Nicole, Helle og Steen. Den friske vind gav en vældig fart og alt var godt. Planen var at sejle ind i læ af Sebbelev skov, men sådan skulle det ikke gå. Pludselig meddelte Helle at skødet var ved at blive revet over. Ned med sejlet og afkortning af skødet. Skødet var nu så kort at det var vanskeligt at sejle med, vi gik derfor over til kysten ved begyndelsen af lufthavnen, her kastede vi anker og begyndte at fiske. Fisk var der ikke nogen af, men vi fik gang på gang store klaser muslinger med op (Ottar som muslingefisker). Nu var det kaffetid og den medbragte kaffe gled ned sammen med frisk kage.

Vi besluttede os for at ro tilbage, men det var blæst gevaldigt op og selv med 4 personer ved årerne kunne vi kun holde op mod vinden – nå – ud med ankeret igen. Første kommentar fra Helle, mens skibet hoppede op og ned ”kan man fiske her”? Vi lå så og rullede i meterhøje bølger – efter mange år på Augustenborg fjord har jeg aldrig set så store bølger. Klokken var nu blevet 15.30 og der lå vi så der helt alene. Et par sejlere kom for motor forbi ude i sejlrenden, men ville ikke kunne gå ind til os på grund af lav vanddybde. Jeg ringede til Anders der tjekkede vejrmeldingen ”vinden løjer af” fint sagde jeg ”i morgen tidlig” fortsatte han, hm! det hjalp os jo ikke.

Fat i landskipperen Peter pr. telefon – første spørgsmål ”er I i fare? Nej, er I bange? Nej, har I prøvet at kontakte nogen der kunne slæbe? Ja, men de var ikke hjemme.

Lidt efter kom der telefonbesked – slæbefartøj er fundet, de sejler ud snarest muligt. Vi fordrev tiden med at vippe op og ned, ned og op – der var ikke andre muligheder. Pigerne øvede sig i knobbinding og det lykkedes dem at få bundet nogle pælestik vi aldrig har set før – godt gjort. Så kom vores slæbebåd og efter lidt manøvrering i de høje bølger kom vi for slæb. Den hårde sejlads og kraftige bølger havde slået det nederste rorbeslag i stykker så det blev et slæb uden ror, men vor slæber havde styr på tingene så det gik fint. 18.30 lå Ottar igen trygt i havnen. Når man står på ski er der noget der hedder After skiing – vi har aftersailing – vi samledes til varm suppe hos Peter – det gjorde godt. Efterskrift. Set i bag-klogskabens lys, burde vi måske ikke være gået ud. Vi burde også have tjekket tovværket. På den anden side fik vi testet skibet. Der var på intet tidspunkt fare for besætning eller skib. Vi fik også lært noget undervejs som vi kan bruge senere.

Steen Weile

For fuld fart ud af fjorden